

Interjú BÁN Zsuzsannával

TÍZ ÉV A COACHOK HÁZÁBAN HÚSZ ÉV A COACHING ÚTJÁN

Bán Zsuzsanna diplomás Senior Szupervizor-Coach, a Coachok Háza alapító-edzője. Szerkesztőségünk a Coachok Házának elmúlt tíz évről, és a coaching pályán eltöltött húsz évről kérdezte.

Magyar Coachszemle: Nemrég ünnepeltétek a Coachok Háza, vagy más néven a Beszélgetés Háza tízéves évfordulóját. Bemutatnád nekünk, hogy mi is a Coachok Háza?

Bán Zsuzsanna: A Coachok Háza egy közösségi tér, egy edzőtábor, amelynek alapkövét azzal a jövőképpel raktam le, hogy legyen egy innovatív, szellemi tere a szupervízió szemléletű coachok és vezetők fejlődésének. A Coachok Háza több száz végzett coach és coach-szemléletű vezető minőségbiztosító háttérre is. 2015-től egyre több programunkra kérünk nemzetközi minősítést, ezáltal is biztosítva a magas szakmai színvonalat. Mára a Coachok Házában közös coaching-szemlélet és-nyelv alakult ki. A szupervíziós szemléletmódra építünk, amely a több nézőpontból való rálátást jelenti, középpontjában pedig az önreflexió, a szakmai személyiség fejlesztése, karbantartása áll. Magyarországon különösen hatékonyan tartjuk a szupervíziós szemléletű coaching munkát, mert integratív megközelítésével lehetővé teszi a személyes és a szakmai, az érzelmi és a kognitív tapasztalatok és működés együttes kezelését.

Alaptéziseink: *A saját életünk vezetőivé kell válnunk; A változás lehetőség; Egy jó diskurzus a legjobb, ha elakadunk; Magunkat hitelesen mások tükrében ismerhetjük meg; Az együttműködés alapja a másik meghallgatása; Ah-*

hoz, hogy mások segítői lehessünk, mentálisan is fittnek kell lennünk.

„A saját életünk vezetőivé kell válnunk.”

Azt tapasztaljuk, hogy a mindennapi-és a munkaéletben is kiemelkedő szerepe van az emberi

MAGYAR
COACHSZEMLE

Pályaorientáció,
Pályaválasztás
2015/1

történet

kapcsolatok művészetének. Beszélgetés Házunkban olyan világot szeretnénk teremteni, amelyben jövőépítő programjainkkal tovább erősíthetjük a bátor, felelősségvállaló, önmenedzselő szerepre való felkészülést. 2013-ban megalapítottuk a Coachok Háza Egyesületünket is, melynek célja, hogy az okleveles, minősített coachok, valamint coach-szemléletű vezetők szakmai szervezete legyen - képviselve a coaching etikai normáit, s ellátva a minőségbiztosítás felügyeletét is. Az Egyesület keretében hazai és nemzetközi szakmai fórumokat, rendezvényeket, hivatásépítő továbbképzéseket tervezünk, kutatási munkákat végzünk, szakkönyveket készítünk.

Fejlesztési műhelyeinkben a tapasztalati tanulás és az edző-szemlélet inspiráló erejét és módszertanát visszük tovább. Folytatódik a coachképzés, a coach-szemléletű vezető képzés, és elkezdődött egy innovatív, új képzési programunk is, a szervezeti coach képzés. Jó hír, hogy a legfrissebb nemzetközi felmérések szerint a szervezetekben nő az igény az iránt, hogy a coaching képes legyen szervezeti szintű problémákat is megoldani. A vezetők világszerte a coachingot tartják az egyik legeredményesebb módszernek a szervezeti hatékonyság kialakításában és hosszú távú fenntarthatóságában egyaránt. Dialogikus módszertanunk bevitelével tesszük lehetővé, hogy a szervezet mélyebb rétegeiben is hitelesen kialakulhasson az elkötelezettség, a felelősségvállalás és az együttműködő bizalom-kultúra. *Leaders Coach* képzéseinkben az edző-szemléletű vezetés művészetének tanulása is folytatódik. Szupervíziós Műhelyeinkben pedig kontroll szupervíziós támogatást biztosítunk a Coachok Háza csapatának. 2015-ben újra elindítjuk a *Stresszoldó Klubot*, amelyben interaktív beszélgetéseket, közös gondolkodást tervezünk a munkahelyi- és a magánéleti stresszről, és annak megelőzéséről. A *Generációs Terasz* egy új kreatív fórumunk, a generációs diskurzusok színtere. Küldetésünknek tartjuk, hogy részt vállaljunk gyermekeink jövőépítésében is. Az edző-szemlélet, a kérdezés művészete a családvezetésben is kihagyhatatlan eszköz. A Coachok Háza „lakói” tehát az élet minden területén számíthatnak a szakmai-baráti csapat sokrétű támogatására. Kérhetünk egymástól és adhatunk egymásnak!

A Coachok Háza alapító ötlete a megvalósult álmom. Felépítése pedig egy folyamatosan növekvő, elkötelezett, lelkes csapat és kiváló edzők közös építőmunkája. Néhány oktatónk az elmúlt tíz évből: Wiesner Erzsébet, Liselotte Schoch, Drs. Louis van Kessel, Patrick Worms, Siegfried Taschl, Majoros István, Szász Júlia,

„Egy jó
diskurzus a
legjobb,
ha elakadunk.”

MAGYAR
COACHSZEMLÉ

Pályaaorientáció,
Pályaválasztás
2015/1

történet

Kemecsi Ferenc.

Bajnoki igyekezetünket végig áthatotta az „együtt-szemlélet”, a partnerség és a korrekt küzdőszellem, s a másféle coaching irányzatok, és az azokat képviselő kollégák tisztelete a komplementer hozzáállással.

MC: Hogyan vezetett ide a szakmai életutad?

BZs: Kultúra- és hatásvizsgálati kutatóként éltem meg a rendszerváltást. Mellette mint publicista és képzett tréner is dolgoztam a 80-as évek közepétől. Egyebek között, mint a kultúrákban is járatos trénerként hívtak be a 90-es évek elején a multinacionális cégek szerveződő hazai leányvállalataihoz a vezetők, munkatársak képzéseibe. Komoly kihívás volt. Ma úgy fogalmaznám meg, hogy elszántan, szenvedélyesen végeztem munkámat, ám bizonyos területeken eszköztelennek éreztem magam. Jóllehet az interkulturális kollegális környezetben ekkorra már módomban volt megismerkedni a „klasszikus” coaching módszertannal is. Tehát egyre profibban tudtam segíteni egy vezetőnek az új, izgalmas vagy nehéz helyzetében, de abban kevésbé, hogy az adott helyzet vajon hogy is van a vezetőben. S ez nekem egyre több belső feszültséget okozott, mert éreztem, hogy a vezetőknek is tulajdonképpen erre lenne a legnagyobb szükségük.

Aztán 1995-ben meghívást kaptam egy csoportba, ahol a szupervízióval ismerkedhettünk meg. S azonnal felfedeztem, hogy hiányzó módszernél többet kaptam, a főhivatásomat találtam meg. 1998-ban aztán a HIETE-n már részese lehettem az első hazai posztgraduális szupervízorképzésnek, amelynek vezetője

Wiesner Erzsébet volt. Majd megtisztelő felkérést kaptam, hogy kiképző-oktatóként maradjak a képzésben, amely 2000-től a Károli Gáspár Református Egyetemen folytatódtott. Innentől az utam egyenes: szupervízorként, coachként támogatva kísérem a vezetőket, szakembereket a sikereikben, a nehézségeikben. Éjjel-nappal azon gondolkodtam, hogy hogyan tudnánk ezt minél szélesebb körben mint fejlesztő módszert és lehetőséget segítségül adni, vinni. Sok tapasztalat és kipróbálás alapján aztán összeállt, kicsiszolódott a szupervízió-alapú coaching modellje, amely már igazán hatékonyan megoldja a vezető aktuális kérdéseit, és segít dolgozni a vezető mentális karbantartásán, vezetői önreflexióján, erőforrásain, stb. 2003-ban ezzel a szemlélettel, módszerrel elindult az első coach képzés majd hamarosan az első coach-szemléletű veze-

MAGYAR
COACHSZEMLÉ

Pályaorientáció,
Pályaválasztás
2015/1

történet

tőképítés is, amikről a fenti beszámoló szólt. Szupervíziós és coaching-üléseket intenzíven vezetek, és párhuzamosan saját fejlesztésű képzéseket is. Egyre több felkérés is érkezett. Például a KPMG Akadémián, a Corvinuson, anno a Külkereskedelmi Főiskolán, a BOI-ban, vagy most a Business Coach Kft. képzéseiben.

MC: Mit szeretsz jobban? Coachingot vezetni vagy tanítani?

BZs: Mind a kettőre egyformán igaz, hogy azt csinálom, ami a szenvedélyem! Őszintén szólva nem tudom szétválasztani, mert folyamatosan egymást termékenyítik meg, egészítik ki. A coach képzésem tulajdonképpen leképez egy coaching folyamatot. Egy képzési nap pedig egy coaching ülést: kérdések, interakciók, reflexiók. Ha pedig coaching-üléseket tartok, akkor a maga sajátos módján szintén „tanítok” is. Azt viszont élvezem, hogy nagyon másképp, mint a hagyományos oktatás. Ám ami a legfontosabb, hogy személyesen mindkét esetben én is lelkesen tanulok: a partnereimtől, a hallgatóktól, a helyzetekből. A legtöbb nap végén nem fáradt vagyok, hanem úgy fel vagyok dobódva, hogy inkább leállni nehéz.

MC: Mi a küldetésed? Milyen szakmai céljaid vannak, és milyen terveid a jövőre nézve?

BZs: Egy lépéssel a holnap elé... és tovább ezen az úton. Az emberi életért, a gyermekeink jövőéért érzett felelősséggel. Húsz évvel ezelőtt sokan mondták, hogy jaj, egy fecske nem csinál nyarat. Ma már sok száz fecske viszont sokat tesz a társadalmi és mentális klíma egészséges megőrzéséhez. Küldetésem átadni minden szakmai tudást a fiataloknak, és támogatni őket, hogy „felnövekedjenek”, hogy alakítsák ki a saját modelljüket - igényesen, felkészülten, elszántan. S hogy mi, a tapasztalt generáció tudjunk bölcsen, időben hátrébb lépni a támogató szerepbe, főképp a privát környezetünkben.

MC: Köszönjük szépen a válaszokat, és további sikereket kívánunk!

MAGYAR
COACHSZEMLE

Pályaorientáció,
Pályaválasztás
2015/1

történet